

هر ساله ۱۴ تیر ماه در کشور ما برای قدردانی از تمام کسانی که با قلم های گبرای شان به ما کمک می کنند تا در جهت درست تری گام برداریم، جشن گرفته می شود. این روز به پیشنهاد انجمن قلم ایران و با تصویب شورای فرهنگ عمومی، به تقویم ما اضافه شد. اما در این مطلب می خواهیم بیشتر به پیشینه تاریخی این روز بپردازیم. تمامی افرادی که برای ارتقای فرهنگ این مرز و بوم تلاش می کنند، شایسته تقدیر هستند و چه روزی بهتر از روز قلم برای قدردانی از آن ها.

پیشینه تاریخی روز قلم

در آغاز قرن بیستم هم بیش از هر زمان دیگری، برای ذخیره سازی اطلاعات، از نوشتن استفاده می شده است. در طول تاریخ نه تنها شکل ظاهری قلم تغییر پیدا کرده است، بلکه صنعت نوشتن هم تغییر پیدا کرده است ولی در هیچ برهه ای از ارزش قلم و صاحبان آن کاسته نشده است.

در کشور ما هم جشن گرفتن در این روز پیشینه تاریخی داشته و در زمان های خیلی قدیم پادشاهان برای قدر دانی از صاحب قلمان، در این روز از آن ها تقدیر می کردند. گفته شده است که یکی از پادشاهان به نام "هوشنگ" این سنت را به وجود آورده است و از نویسندگان و کاتبان در این روز قدردانی کرده است. ابوریحان بیرونی هم در کتاب آثار الباقیه خود این گونه گفته است که چهاردهمین روز از تیرماه را ایرانیان باستان، روز تیر (عطارد) می نامیدند. از طرفی سیاره تیر که عطارد شناخته می شود، در فرهنگ ادب پارسی، کاتب و نویسنده ستارگان است. به همین دلیل این روز را روز نویسندگان می نامیدند و برای تشکر از زحمات شان، این روز را جشن می گرفتند. در کشور ما هر ساله همایشی برگزار می شود که جایزه "قلم زرین" نام دارد و امسال باید شانزدهمین دوره از آن در روز قلم برگزار شود.

